

освіти. Матеріали міжнародної науково-методичної конференції. Харків: ХНАДУ, 2014. С. 10–15.

2. Єрмакова А.І. Самооцінка студента в системі чинників його професійно-особового визначення. Сучасні проблеми науки та освіти. Міжнародна науково-практична школа-конференція. Харків. 2015. С. 37–40.

3. Тохарь Г.И., Кулик А.П., Янчевский И.В. Роль преподавателя в формировании положительной мотивации учебной деятельности студентов технических вузов. Сучасні технології підготовки фахівців в умовах подальшого розвитку вищої освіти України. Матеріали міжнародної науково-методичної конференції. Харків: ХНАДУ, 2010. С. 7–10.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ

Воронич Н.В., студентка ДГз-71-20,
voronichnata@ukr.net

Тулинська О.О., студентка ДГ-61-20,
lenusya1999lenusya1980@gmail.com

Бірюков О.В., студент ДГз-71-20
ovbirukov@gmail.com

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Створення електронного уряду (Е-уряду), окрім підвищення зручності отримання державних послуг кінцевими користувачами, дозволяє підвищити рівень довіри громадян до

органів влади, тому що доступність інформації в електронному форматі і обмін нею в інтерактивному режимі сприяє поліпшенню якості взаємодії громадян і чиновників.

Таким чином, електронний уряд, окрім безпосереднього доступу до інформації, дає можливість для громадської участі онлайн, тобто здійснення зворотного зв'язку з боку громадян і виконання громадянами контролюючої функції відносно якості роботи державного апарату. Разом з цим, у ряді країн, наприклад, США, Сінгапурі і Канаді, через практику державного управління, що склалася, електронні уряди більшою мірою орієнтовані не стільки на досягнення демократичних ефектів, скільки на підвищення економічної ефективності державних послуг, що надаються [1, 2].

Ефективність побудови електронного уряду залежить від ціннісних установок чиновників, а також глибини розуміння потреб користувачів сайтів органів державної влади. При цьому не можна забувати про те, що електронний уряд принципово відрізняється від традиційної системи бюрократичного управління. Критерії оцінки його роботи мають бути іншими – що віддзеркалюють якість взаємодії, побудову мереж, швидкість виконання заявок відвідувачів сайтів, на відміну від характеристик бюрократичного управління – стандартизації, специфікації і розподілу праці [3].

Організація об'єднаних націй проводить дослідження щодо розвитку електронного уряду (*e-Government*) у різних країнах світу. За результатами досліджень кожній країні присвоюється індекс розвитку Е-уряду і виконується ранжування

країн. Такі дослідження проведені для країн Східної Європи куди входить і Україна. Відповідно Україна має досить високий потенціал розвитку Е-уряду (рис. 1) [4].

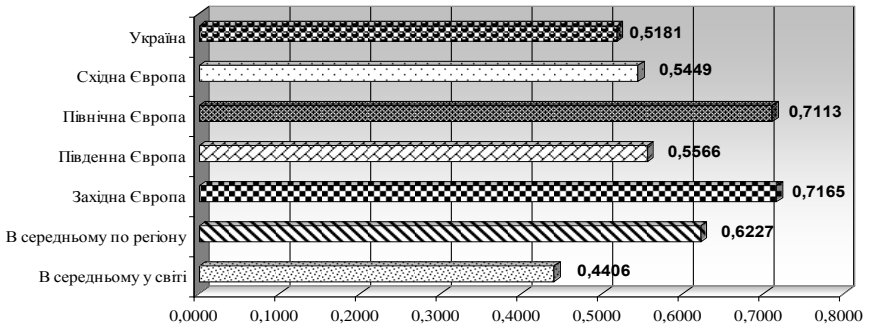

Рис. 1. Рівень розвитку Е-уряду в Європі [4]

Незважаючи на те, що технології Е-уряду для України уже не є цілком новими і невідомими, держава повинна вирішити чимало завдань, здійснити серйозні кроки, подолати багато перешкод, щоб ці технології ефективно використовувалися у діяльності державної адміністрації.

На офіційному сайті Кабінету Міністрів України відзначено, що запровадження Е-уряду в Україні дозволить зробити відносини бізнесу і громадян з державною владою відкритими і конструктивними та дозволить забезпечити гласність при прийнятті державних рішень, прозорість і привабливість економіки для інвестування, доступність усіх державних нормативних актів, можливість для громадян брати участь у прийнятті державних рішень, підвищення комфорту в повсякденному житті громадян тощо [5].

Реалізація моделі Е-уряду в Україні здійснюватиметься у кілька етапів.

На першому етапі створюються сайти різних міністерств і відомств, що містять інформацію про їх місію і напрямки діяльності.

На другому етапі з'являються перші елементи інтерактивності, постійно публікуються новини про діяльність державних органів.

На третьому етапі запроваджється повноцінна інтерактивність – можливості здійснювати операції (сервіси) в онлайн-режимі. Така конкретизація роботи електронного правління, що полягає вже не стільки в інформуванні, скільки в обслуговуванні, припускає створення спеціальних сайтів для підтримки цих сервісів не тільки для центральних, але і для міських та районних органів влади.

На четвертому етапі створюються об'єднані портали різних відомств і служб, через які можна здійснювати будь-які види трансакцій, для яких раніше було потрібно звертатися безпосередньо в державний орган.

На п'ятому етапі проходить створення електронної системи державного управління на основі єдиних стандартів, а також урядового порталу як єдиної точки доступу до всіх послуг – і для громадян, і для бізнесу [5, 6].

Література

1. Williamson I. Global Challenges for Land Administration and Sustainable Development. – <http://www.geom.unimelb.edu.au/people/ipw.html>
2. Інформаційне суспільство та е-урядування [Електронний ресурс] // Портал знань. – Режим доступу: <http://www.znannya.org/?view=e-government-society>
3. Электронное правительство. Стратегия по автоматизации государственных служб, предлагаемая корпорацией Microsoft [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.microsoft.com/Rus/Government/whitepapers/eGov_Strategy.msp
4. E-Govermetnt Survey 2010 Leveraging e-government at a time of financial and economic crisis. United Nations New York, 2010 <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/un-dpadm/unpan038851.pdf>
5. Консультаційний центр Урядового порталу України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=10167501&cat_id=2251617
6. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 12. – Ст.102.